

Kod modułu	M_WE_SEM11 PW K1/K2 BUJATR
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Aktualne problemy współczesnej bujatrii Current problems of modern buiatry
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu	Fakultatywny
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	6
Semestr dla kierunku	11
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,6/0,4)
Imię i nazwisko osoby Odpowiedzialnej	Prof. dr hab. Krzysztof Lutnicki
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych Zwierząt, Zakład Chorób Wewnętrznych Zwierząt Gospodarskich i Koni
Cel modułu	Zapoznanie ze specyfiką diagnostyki i terapii chorób niezakaźnych i niedoborowych o przebiegu podklinicznym i atypowym występujących we współczesnej hodowli wielkostadnej bydła, wynikających z błędów zarządzania stadem oraz nabycie praktycznych umiejętności ich rozpoznawania, profilaktyki i leczenia w stadzie.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza
	W1. Zna najczęściej występujące choroby bydła mlecznego i mięsnego w hodowli wielkostadnej.
	W2. Zna zasady żywienia w wybranych chorobach bydła.
	W3. Posiada wiedzę na temat specyfiki etiopatogenezy, rozpoznawania oraz sposobów leczenia, a także profilaktyki chorób występujących w hodowli wielkostadnej zwierząt gospodarskich, również o przebiegu podklinicznym.
	Umiejętności
	U1 Potrafi przeprowadzić wywiad i badanie kliniczne stada oraz zinterpretować wyniki badań laboratoryjnych i dodatkowych w hodowli wielkostadnej bydła.
	U2. Potrafi zastosować żywienie dietetyczne w poszczególnych jednostkach chorobowych występujących w okresie przejściowym.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Jest gotów do przestrzegania zasad etycznych i norm prawnych, wykazywania odpowiedzialności w podejmowaniu decyzji w specyficznych warunkach hodowli wielkostadnej,
	K2. Jest gotów do samodoskonalenia się i ciągłego dokształcania się w zakresie hodowli wielkostadnej bydła.
K3. Rozumie znaczenia prawidłowego postępowania lekarskiego w łańcuchu żywieniowym oraz produkcji żywności o najwyższej jakości.	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Zgodnie z uchwałą o sekwencyjności.

Treści programowe kształcenia	Analiza danych informatycznych w stadzie jako narzędzie diagnostyczne. Zasady laboratoryjnej oceny prawidłowego zarządzania stadem. Zasady tworzenia i posługiwania się profilami metabolicznymi. Badania laboratoryjne w chorobach metabolicznych i niedoborowych – panele diagnostyczne. Metody organizacji stad w nowoczesnych gospodarstwach hodowlanych Podstawy żywienia bydła w przebiegu wybranych jednostek chorobowych. Żywieniowe podstawy zaburzeń zdrowia krów w okresie przejściowym. Współczesne programy profilaktyczne, rozpoznawcze i terapeutyczne w stadzie. Wybrane choroby podkliniczne – nowe spojrzenie w zależności od rodzaju gospodarstwa: SARA - podkliniczna kwasica żwacza, podkliniczne stany niedoborów energetycznych i ich konsekwencje, niedobory mineralne o przebiegu podklincznym i atypowym, schorzenia przewodu pokarmowego. Choroby okresu przejściowego Technopatie i choroby neurodegeneracyjne Kulawizny tła nieurazowego Kwasice i zaburzenia gospodarki wodno-elektrolitowej u bydła Monitoring odchowu i żywienia cieląt na fermach bydła mlecznego Brak apetytu – jak to diagnozować i leczyć? Zaliczenie.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Divers T, Peek T.: Choroby bydła mlecznego, Elsevier 2. Radostits O. M., Gay C. C., Blood D. C., Hinchcliff K. W.: Veterinary Medicine, 1999. 3. Smith B.P. : Large Animal Internal Medicine, 1990. 4. Mordak R. Monitorowanie problemów zdrowotnych stad bydła Med. Pharm Polska 5. Periodyki zawodowe
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, prezentacje multimedialne, filmy, wykonywanie analiz laboratoryjnych, wizytacje w stadach, doświadczenie i ćwiczenia praktyczne na materiale klinicznym, dyskusja.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia	W – do zaliczenia wymagane są wszystkie obecności na zajęciach lub zgodnie z aktualnym regulaminem studiów oraz pozytywna ocena z zaliczenia testowego. U – ocena samodzielnie przeprowadzonych procedur (badania klinicznego, postępowania diagnostycznego, samodzielnego wykonania analiz i pomiarów parametrów fizjologicznych, propozycji procesu leczniczego) przez prowadzącego zajęcia, K – udział w dyskusji, odpowiedź na pytania na początku każdych zajęć laboratoryjnych, pisemne zaliczenie końcowe. Pisemne zaliczenie końcowe składa się z 25 – 50 pytań testowych, jednokrotnego wyboru. Pytania dotyczą całości materiału przekazanego na ćwiczeniach. Do uzyskania pozytywnej oceny z egzaminu końcowego student jest zobowiązany do uzyskania minimum 61% wszystkich możliwych punktów do zdobycia.

	Kryteria stosowane przy ocenie z egzaminu: Liczba punktów: Ocena: 0 – 60 % 2,0 (niedostateczny) 61 – 69% 3,0 (dostateczny) 70 – 79 % 3,5 (dostateczny plus) 80 – 89 % 4,0 (dobry) 90 – 94 % 4,5 (dobry plus) 95 – 100 % 5,0 (bardzo dobry)		
Bilans punktów ECTS	Forma zajęć	Lb godzin kontaktowych	Punkty ECTS
	Ćwiczenia	14	0,56
	zaliczenie	1	0,04
	Łącznie	15 godz.	0.6
		Lb godzin niekontaktowych	
	Przygotowanie do zajęć laboratoryjnych	6	0,2
	Czytanie zalecanej literatury	3	0.1
	Przygotowanie do zaliczenia	3	0,1
Łącznie	12	0.4	
Razem	27 godz.	1	
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w ćwiczeniach – 14 godz. – 0,56 pkt ECTS; zaliczenie 1 godz. – 0,04 pkt ECTS.		
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – WE_W16++, WE_W17++, WE_W18++, WE_W19++, WE_W20++, WE_W21+++, WE_W27++ W2- WE_W26++, WE_W27++, WE_W28++ W3 - WE_W16++, WE_W17++, WE_W18++, WE_W19++, WE_W20++, WE_W21+++, WE_W27++ U1 – WE_U14+++, WE_U15++, WE_U16 +++, WE_U18++, WE_U19++, WE_U20++, WE_U25++ U2 – WE_U18+++, WE_U31+ K1 – WE_K2++ K2 – WE_K6+++, WE_K10++ K3 – WE_K4+++, WE_K9++		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa: - obecność na ćwiczeniach – waga 10 % - przygotowanie do dyskusji na zadany temat – waga 15 % - praktyczne postępowania ze zwierzęciem i materiałem doświadczalnym w warunkach klinicznych – waga 15% - ocena z zaliczenia testowego – waga 60%		